

MIA VAN OOSTVEEN EEN VERGETEN BUSSUMER ATRICE?

Met spanning heb ik de verschenen afleveringen van het Contactblad en ook Marcus van der Heide's boek BUSSUM DOOR SCHRIJVERSOGEN doorgewerkt, om te zien of ik iets meer gewaar kon worden over de Bussumer atrice Mia van Oostveen, die -ongedateerd- de boeken "Marguerite maakt een vlag" en "Henri Arnaud, Leraar en Veldheer der Waldenzen" schreef en liet uitgeven door J.N.Voorhoeve te Den Haag.

Het eerstgenoemde boek, in het Nederlands overigens slechts 78 bladzijden tellend, verscheen ook in Italië (in het Italiaans) en in Zwitserland (in het Frans).

Mia van Oostveen werd tot erelid van het Waldenzisch Geschiedkundig Genootschap verheven, voor welk genootschap zij 3 publicaties verzorgde over beroemde Waldenzen, die ooit in Nederland woonden (Uitgegeven door de Società di Studi Valdesi te Torre Pellice, het genoemd geschiedkundig genootschap en ook het Nederlandsch Archief voor Kerkgeschiedenis).

Vlaggenkundig geïnteresseerd kwamen wij haar op het spoor door 2 TVuitzendingen van de Evangelische Omroep (28 dec. 1972 en 8 febr. 1973) over "De Waldenzen. Het Israel van de Alpen". Immers, Mia van Oostveen heeft "geholpen bij de samenstelling van dit programma" (brief d.d. 23/3/1973 aan A. Jansen Den Haag). Zij verzorgde tekeningen bij de programmas, waarbij zij ook een vlag van de Waldenzen liet zien, met het embleem zoals ik hierbij laat weergeven.

Voor zover de lezer niet de Waldenzen kent: men moet voor de historie van deze Christengroepering teruggaan tot de alleroudste tijden, lang vóór de Reformatie, toen er in Noord-Italië in de 4de en de 8ste eeuw al christengemeenten bestonden van een -zouden wij nu zeggen- reformatorische signatuur.

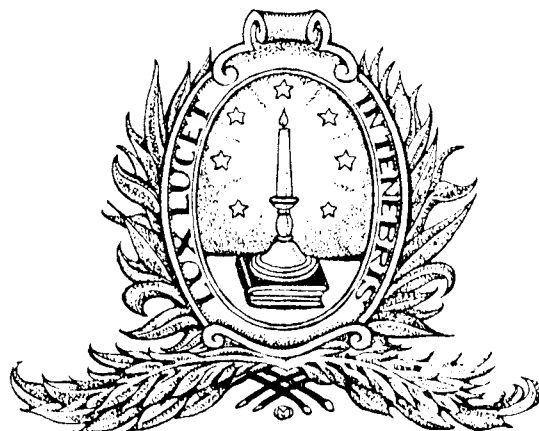
Grootse litteratuur leverde mejuffrouw M.S.H. van Oostveen niet, maar wel werd zij zelfs internationaal bekend door de "vlaggendocumentatie" onder vlaggenkundigen !

Muiderberg, juni 1985

Klaes Sierksma

MIA VAN OOSTVEEN, eigenlijk Maria Susanna Henriëtte van Oostveen, was niet aan mijn aandacht ontsnapt. Ze is 14-3-1899 in Bussum geboren en stierf aldaar op tien november 1979. Het aantal 'eigenlijke' boeken was te gering om haar in het supplement van een volgende oplage op te nemen.

Als illustratie-tekenares illusteerde ze vele boeken, vooral kinderboeken.

Het Waldenzische wapen, zoals dit op kerkmuren en als insigne in Italië voorkomt

De waddewandeling van Vader Iwersen

NAVERTELD DOOR M. VAN WOENSEL KOOY

ILLUSTREERD DOOR MIA VAN OOSTVEEN

1930

Een juweel van illustratiekunst is De waddenwandeling van Vader Iwersen, Bussum, Vereeniging voor godsdienstige opvoeding Fortlaan 6, 1930.

x) M. van Woensel Kooy bewerkte een schets van Abramsz, voorkomend in "Zomerlover" verschenen bij Noordhoff Groningen. Het boekje ontstond op Terschelling, naar Mevrouw van de Ruit (tientallen jaren bevriend met Mia van Oostveen), mij meedeelde: op 15/16 jarige leeftijd bivakkeerde Mia een tijdlang met Van Woensel Kooy op Terschelling.

Evenals bij deze was Mia's hoofdgedachte het evangeliseren. Daartoe vertoefde ze de zomermaanden in Parijs, Marseille (opvang van Joden onderweg naar Israël) en vooral het Rifugio van de Waldenzen bij Turijn. Hierheen ging haar hart en de opbrengsten van haar lezingen gingen dan ook naar de Waldenzen. In buitenlandse artikelen over haar wordt steevast gesproken van "een leven voor de Waldenzen".

In "De Oogst", Tijdschrift tot versterking en verdieping van het geestelijk leven publiceerde ze af en toe. Belangeloos werkte ze voor goede akties en vervaardigde dan de affiches en folders, bijvoorbeeld voor het Jongenshuis Mettray te Zutphen en de Rekkense Inrichtingen te Rekken.

Heel bekend na de oorlog was de affiche over de blindegeleidehonden, die in de wachtkamers van dokters hing.

Aan boeken verscheen nog : Dit is 't verhaal van MENSCHENHART. Rijnvers met plaatjes, uitgave N. ten Have N.V. Amsterdam 1939. De kledingstukken en de voorwerpen op de illustraties werden samengesteld naar Middeleeuwse afbeeldingen uit het Louvre, het Musée de Cluny en het Musée de l'Armée te Parijs. De auteur, toendertijd Oranjelaan 3 woonachtig, gaf zo vermeldt het Colofon voordrachten met lichtbeelden bij dit verhaal.

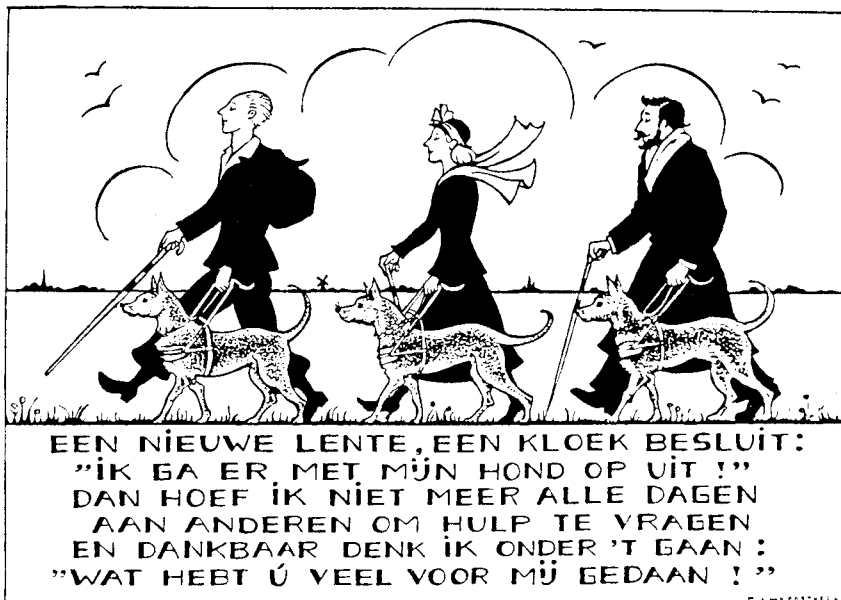
In 1954 verscheen Het mooiste wat hij te geven had..., "verhalend proza in Protestantse geest geschreven voor ietwat gevorderde lezertjes van 9 - 11 jaar" aldus het Lektuur Repertorium.

Marguerite maakt een vlag tenslotte is van 1959.

) Van Woensel Kooy was van 1912-1924 evangeliste te Bussum (zie plakette in de Spieghelkerk en stichter van de Jeugdkapel 'Heertsoep'. Ze is vooral bekend om de bundels Ude en nieuwe Zangen. Zeker eens een archiefstudie waard !

In 1979 ging een bescheiden vrouw, die slechts haar taak als mens vervulde en nimmer de publiciteit zocht, heen. In de kranten geen IN MEMORIAM'S.

Thans, meer dan 15 jaar later, toch bescheiden -als in de geest van Mia van Oostveen- aandacht voor deze "vergeten autrice".

Met dank aan Mevrouw W.L. van de Ruit voor de nodige inlichtingen en de bovenstaande illustratie.

Marcus van der Heide